



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

I. Cum quanta reverentia Christus sit suscipiendus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

Panis, quem ego dabo, caro mea est, pro mundi vita.

Accipite & comedite, hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradetur; hoc facite in meam commemorationem.

Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.

Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt.

C A P U T I.

Cum quanta reverentia Christus sit suscipiendus.

VOX DISCIPULI.

I. **H**Æc sunt verba tua, Christe, Veritas æterna, quamvis non uno tempore prolata, nec uno in loco conscripta.

Quia ergo tua sunt, & vera; grateranter mihi & fideliter cuncta accipienda.

Tua sunt, & tu ea protulisti: & mea quoque sunt, quia pro salute mea ea edidisti.

Liben-

Libenter suscipio ea ex ore tuo, ut
arctius inferantur cordi meo.

Excitant me verba tantæ pietatis,
plena dulcedinis & dilectionis: sed
terrent me delicta propria; & ad ca-
pienda tanta mysteria, me reverberat
impura conscientia.

Provocat me dulcedo verborum
tuorum, sed onerat multitudo viti-
orum meorum.

2. Jubes, ut fiducialiter ad te acce-
dam, si tecum velim habere partem:
& ut immortalitatis accipiam ali-
moniam, si æternam cupiam obti-
nere vitam & gloriam.

Venite, inquis, ad me omnes, qui
laboratis & onerati estis, & ego refi-
ciam vos.

O dulce & amicabile verbum in
aure peccatoris, quòd tu Domine
Deus meus, egenum & pauperem
invitas ad communionem tui san-
ctissimi Corporis.

Sed quis ego sum, Domine, ut ad
te præsumam accedere?

Ecce cæli cælorum te non capi-
unt;

unt; & tu dicis: Venite ad me omnes.

3. Quid sibi vult ista piissima dignatio, & tam amicabilis invitatio?

Quomodo ausus ero venire, qui nihil boni mihi conscius sum, unde possim præsumere?

Quomodo te introducam in domum meam, qui sæpius offendi benignissimam faciem tuam?

Reverentur Angeli & Archangeli, metuunt Sancti & Justi; & tu dicis, venite ad me omnes.

Nisi tu Domine hoc diceres, quis verum esse crederet?

Et nisi tu juberes, quis accedere attentaret?

4. Ecce Noe vir justus in arcæ fabrica centum annis laboravit, ut cum paucis salvaretur: & ego quomodo me potero unâ horâ præparare, ut mundi fabricatorem cum reverentia sumam?

Moyse famulus tuus magnus & specialis amicus tuus, arcam ex lignis imputribilibus fecit, quam & mundissimo vestivit auro, ut tabulas Legis

in ea reponeret: & ego putrida creatura, audebo te conditorem legis ac vitæ datorem tam facilè suscipere?

Salomon sapientissimus Regum Israel, Templum magnificum septem annis in laudem Nominis tui ædificavit.

Et octo diebus festum dedicationis ejus celebravit: mille hostias pacificas obtulit: & Arcam fœderis in clangore buccinæ & jubilo in locum sibi præparatum solemniter collocavit.

Et ego infelix & pauperrimus hominum, quomodo te in domum meam introducam, qui vix mediam expendere devotè novi horam? & utinam vel semel dignè ferè mediam!

5. O mi Deus, quantum illi ad placendum tibi agere studuerunt!

Heu quàm pusillum est, quod ago! quàm breve expleo tempus, cum me ad communicandum dispono!

Rarò totus collectus, rarissimè ab omni distractione purgatus.

Et certè in tua salutari Deitatis præ-

præsentia, nulla deberet occurrere indecens cogitatio, nulla etiam occupare creatura: non Angelum, sed Angelorum Dominum suscepturus sum hospitio.

6. Est tamen valde magna distantia inter Arcam fœderis cum suis reliquiis, & mundissimum Corpus tuum cum suis ineffabilibus virtutibus: inter legalia illa sacrificia futurorum præfigurativa, & veram tui Corporis hostiam, omnium antiquorum sacrificiorum completivam.

7. Quare igitur non magis ad tuam venerabilem inardesco præsentiam?

Cur non majori me præparo sollicitudine ad tua sancta sumenda; quando illi antiqui sancti Patriarchæ & Prophetæ, Reges quoque & Principes, cum universo populo tantum devotionis demonstrarunt affectum erga cultum divinum?

8. Saltavit devotissimus Rex David coram Arca Dei totis visceribus,

S

reco-

recolens beneficia olim indulta Patribus: fecit diversi generis organa, psalmos edidit, & cantari instituit cum lætitia, cecinit & ipse frequenter in cithara, Spiritus sancti afflatus gratiâ, docuit populum Israel toto corde Deum laudare, & ore confonodiebus singulis benedicere & prædicare.

Si tanta agebatur tunc devotio, ac divinæ laudis extitit recordatio coram Arca testamenti; quanta nunc mihi, & omni Populo Christiano habenda est reverentia & devotio in præsentia Sacramenti, in sumptione excellentissimi Corporis Christi?

9. Currunt multi ad diversa loca pro visitandis Reliquiis Sanctorum; & mirantur auditis gestis eorum ampla ædificia templorum inspiciunt, & osculantur ferreis & auro involuta sacra ossa ipsorum.

Et ecce, tu præsens es hic apud me in altari, Deus meus, Sanctus Sanctorum, Creator hominum, & Dominus Angelorum.

Sæpè

Sæpè in talibus videndis curiositas est hominum, & novitas in-visorum, & modicus reportatur emendationis fructus: maximè ubi est tam levis sine vera contritione discursus.

Hic autem in Sacramento altaris totus præsens es, Deus meus, homo Christus JESUS: ubi & copiosus percipitur æternæ salutis fructus, quotiescunque fueris dignè ac devotè susceptus.

Ad istud verò non trahit levitas aliqua, nec curiosa aut sensualitas: sed firma fides, devota spes, & sincera charitas.

10. O invisibilis conditor mundi Deus, quàm mirabiliter agis nobiscum! quàm suaviter & gratiosè cum electis tuis disponis, quibus temetipsum in Sacramento sumendum proponis?

Hoc namque omnem intellectum superat, hoc specialiter devotorum corda trahit, & accendit affectum.

Ipsi enim veri fideles tui , qui totam vitam suam ad emendationem disponunt , ex hoc dignissimo Sacramento magnam devotionis gratiam , & virtutis amorem frequenter recipiunt.

11. O admirabilis & abscondita gratia Sacramenti , quam norunt tantum Christi fideles ! infideles autem , & peccatis servientes experiri non possunt.

In hoc Sacramento confertur spiritalis gratia , & reparatur in anima virtus amissa : & per peccatum deformata , redit pulchritudo.

Tanta est aliquando hæc gratia , ut ex plenitudine collatæ devotionis , non tantum mens , sed & debile corpus , vires sibi præstitas sentiat ampliores.

12. Dolendum tamen valde & miserandum super tepiditate & negligentia nostra , quod non majori affectione trahimur ad Christum sumendum : in quo tota spes salvandorum consistit , & meritum.

Ipsè

Ipsè enim est sanctificatio nostra,
& redemptio : ipse consolatio via-
torum, & Sanctorum æterna frui-
tio.

Dolendum itaque valde, quòd
multi tam parum hoc salutare my-
sterium advertunt, quod cœlum læ-
tificat, & mundum conservat uni-
versum.

Heu cæcitas, & duritia cordis hu-
mani, tam ineffabile donum non
magis attendere, & ex quotidiano
usu etiam ad inadvertentiam deflu-
ere!

13. Si enim hoc Sanctissimum
Sacramentum in uno tantum cele-
braretur loco, & ab uno tantum con-
secraretur sacerdote in mundo :
quanto putas desiderio ad illum lo-
cum, & ad talem Dei Sacerdotem ho-
mines afficerentur, ut divina myste-
ria celebrari viderent?

Nunc autem multi facti sunt sa-
cerdotes, & in multis locis offertur
Christus, ut tantò major appareat
gratia, & dilectio Dei ad hominem,

De Imitatione Christi,
 quantò latiùs est sacra Communio
 diffusa per orbem.

Gratias tibi, JESU bone, pastor
 æterne, qui nos pauperes & exules
 dignatus es pretiolo Corpore & San-
 guine tuo reficere: & ad hæc myste-
 ria percipienda, etiam proprii oris
 tui alloquio invitare dicendo: Ve-
 nite ad me omnes, qui laboratis &
 onerati estis, & ego reficiam vos.

C A P U T, II.

*Quòd magna bonitas & cha-
 ritas Dei in Sacramento ho-
 mini exhibetur.*

VOX DISCIPULI.

I. **S**uper bonitate tua & magna
 misericordia tua, Domine,
 confisus, accedo æger ad Salvato-
 rem esuriens & sitiens ad fontem vi-
 tæ, egenus ad Regem cœli; servus
 ad Dominum, creatura ad Creato-
 rem, desolatus ad meum pium con-
 solatorem.

Sed